

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 465/2015
26.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ј., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., адвоката Г.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.241/13 од 07.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 878/14 од 28.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.241/13 од 07.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 878/14 од 28.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр.241/13 од 07.03.2014. године окривљени Г.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези кривичног дела несавесног пружања лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју му се урачунава време provedено у притвору од 10.04.2009. године до 14.04.2009. године.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Г.Ј. да оштећенима Б.С., Р.М. и С.М. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 561.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка суду износ од 59.724,00 динара као и износ од 5.000,00 динара на име судског паушала у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док су оштећени Б.С., Р.М. и С.М. упућени на грађанску парницу ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 878/14 од 28.01.2015. године делимичним усвајањем жалбе окривљеног Г.Ј. и његовог браниоца, преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.241/13 од 07.03.2014. године само у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд окривљеног Г.Ј. за

кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим наведеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.04.2009. до 14.04.2009. године док су жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу и окривљеног и његовог браниоца у осталим деловима одбијене као неосноване, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Ј., адвокат Г.П. на основу члана 482. став 1. у вези са чланом 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у целини и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде у целини укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка прописану чланом 438. став 2. тачка 2. ЗКП која је учињена у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП

због које би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**